
**SÖZCÜKLERİN ARKASINDAKİ SAVAŞ - YEKATERINA GRIGORYEVA (İZVESTIYA) - 23
AĞUSTOS 2010**

-

12.04.2009

Yekaterina Grigoryeva (İzvestiya)

Rusçadan çev: Halit GÜLŞEN

Moskova ve Minsk arasında yeni bir çatışma yaşanıyor. Bu kez konu tamamen siyasi. Kremlin, Aleksandr Lukaşenkoyu, yaklaşık iki yıl önce Abhazya ve Güney Osetyanın bağımsızlığını tanıma yönünde verdiği sözü hatırlatarak, tutarsız olmakla suçladı. Uzmanlar, önümüzdeki yılın başında yapılacak olan Beyaz Rusyadaki başkanlık seçimleri yaklaştıkça, bu konudaki tartışmaların artacağını düşünüyor.

Medvedev, 2008 yılının Eylül ayında gerçekleştirilen Kollektif Güvenlik Anlaşması Örgütü toplantısında, Lukaşenkonun en kısa zamanda Abhazya ve Güney Osetyanın bağımsızlıklarını tanıyacağı sözünü verdiğini, ancak henüz bu sözünü yerine getirmediğini ifade etmişti. Lukaşenko, Medvedevin bu açıklamasına geçen hafta Cuma günü şu sözlerle tepki gösterdi: Ben bu konuyu tartışmak istemezdim, sadece Rus meslektaşım usulsüzce ve iyi niyetli olmadan bazı şeyleri kurcalıyor.

Lukaşenkonun beyanatından bir gün sonra, Kremlinin Uluslararası İşlerden Sorumlu Başkan Yardımcısı Dmitriy Medvedev tarafından yapılan açıklamada şu ifadelere yer verilmiştir: Eğer isterse, Kollektif Güvenlik Anlaşması Örgütünün Lukaşenkonun bu konu ile ilgili sözlerini kapsayan stenografi ile yazılmış toplantı kayıtlarını açıklayabiliriz.

Uzmanlar, bu açıklamaların doğrudan doğruya Beyaz Rusyada yaklaşan başkanlık seçimleriyle bağlantılı olduğundan son derece eminler. Lukaşenko 1994 yılından beri ülkeyi yönetiyor. Avrupalı gözlemciler geçmişte yapılan başkanlık seçimleri kampanyalarının en az ikisinin gayri meşru ve anti-demokratik olduğunu belirtiyorlar. Acaba Moskova, Beyaz Rusyada yaklaşan seçimler öncesinde yaşanan bu tartışmayla, Lukaşenkoya olan desteğini çekerek, yerine başka birini getirmenin hesabını mı yapıyor?

Bağımsız Devletler Topluluğu Enstitüsü Müdür Yardımcısı Vladimir Jarihin, bu sorumuza emin bir şekilde hayır cevabını veriyor. Gerçeklerden hareket etmek gerekir. Lukaşenkonun potansiyel rakipleri onu eleştirirken kullandıkları argümanlarını çok geliştirdiler. Ancak pratikte aynı oranda başarı sağlayamadılar. Dahası, Avrupa Birliği genişleme stratejisini durduğu için, önceki seçimlerde yoğun olarak kullanılan Avrupa Birliğine girme argümanı da önemini yitirdi. Ayrıca Rusyayla birleşme modeli Lukaşenkonun rakipleri tarafından destek görmüyor. Bunların yanı sıra sosyologlar da Lukaşenkonun popüleritesinin son derece yüksek olduğunu ve potansiyel rakiplerinin bu popüleriteye ulaşmasının mümkün olmadığını belirtiyorlar.

Beyaz Rusya Bağımsız Sosyo-Ekonomik ve Politik Araştırmalar Enstitüsüne göre, Lukaşenkonun arkasında % 48 oranında hazır bir seçmen kitlesi bulunuyor. Yapılan ankette ikinci olarak görünen kişi ise % 9,9luk oy oranı ile Aleksandr Milinkeviç. Bu durumda alternatif bir başkan adayın

olmadığı görülüyor. O halde, bugünkü tartışmaların nedeni nedir?

Jarihin bu soruya farklı bir yaklaşımla cevap veriyor: Şimdi biz, Lukaşenkonun verdiği sözleri yerine getirmesi için mücadele ediyoruz. Şimdiye kadar varılan birçok anlaşma yalnızca sözde kaldı, yerine getirilmedi. Karşılıklı ilişkilerde daha güçlü bir karakter ortaya koymak gerekir. Her şey kâğıt üzerine kaydedilmeli. Verdiğimiz bu çabanın, onun gelecekteki ilişkilerinde de yeni bir anlayış yaratacağını düşünüyoruz.

NOT: Özgün metin için bkz. : <http://www.izvestiya.ru/obshestvo/article3145011/>

Kaynak/Source: